

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toe te voegen aan de agenda van een van de volgende weken:

- het wetsvoorstel Wijziging van de Invoerings- en aanpassingswet Zorgverzekeringswet in verband met voortzetting van de subsidiëring van de MEE-organisaties (31550);
- het wetsvoorstel Wijziging van enkele sociale-zekerheidswetten teneinde de Sociale Verzekeringsbank en het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de mogelijkheid te geven om van terugvordering af te zien door medewerking aan voorstellen tot schuldregeling (31586);
- het wetsvoorstel Wijziging van de in de Wet op het financieeltoezicht en enige andere wetten opgenomen regels met betrekking tot de uitoefening van de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete (Wet wijziging boetestelsel financiële wetgeving) (31458);
- het wetsvoorstel Wijziging van een aantal wetten in verband met de invoering van een basisregistratie inkomen (Aanpassingswet basisregistratie inkomen) (31566).

Voorts stel ik voor, toe te voegen aan de agenda van de week van 18, 19 en 20 november:

- het wetsvoorstel Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Belastingplan 2009) (31704);
- het wetsvoorstel Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige fiscale maatregelen 2009) (31705);
- het wetsvoorstel Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Fiscale Onderhoudswet 2009) (31717).

In verband met de vooraankondiging van de heer Jansen, afgelopen dinsdag tijdens de regeling van werkzaamheden, stel ik voor om, indien nodig, vanmiddag rond 17.30 uur een extra regeling van werkzaamheden te houden.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Leijten.

Mevrouw **Leijten** (SP): Voorzitter. Het gehandicaptenvervoer is aanbesteed bij Connexxion. De uitvoering van het contract door Connexxion loopt echter niet goed. Ik heb daar een brief over gevraagd, die inmiddels binnen is. Dat is voor mij aanleiding een interpellatie met de staatssecretaris aan te vragen.

Mevrouw **Agema** (PVV): Dit verzoek kunnen wij steunen.

De **voorzitter**: U hebt dan 30 leden, hetgeen voldoende is voor een interpellatiedebat. Het probleem is echter dat wij dit debat niet deze week en ook niet volgende week kunnen houden. U weet zelf al een beetje hoe lang de vergaderingen nu al zijn door de behandeling van de begrotingen. Ik zou u in overweging willen geven om op korte termijn aan te sluiten bij een algemeen overleg dat al gepland is.

Mevrouw **Leijten** (SP): Ik ben altijd bereid om op dit

punt mogelijkheden te zoeken. In het algemeen overleg dat gepland staat, is echter te weinig ruimte om goed op deze zaak te kunnen ingaan. Op het moment dat de commissie zegt, een en ander te splitsen, ben ik altijd bereid naar een oplossing te zoeken. Wellicht kunnen wij dat schriftelijk in de procedure regelen. Ik stel wel vast dat de interpellatie staat. Als het dus niet lukt, dit onderwerp ergens onder te brengen, blijft de interpellatie gewoon staan.

De **voorzitter**: U laat het mij volgende week dinsdag weten. Ik ga dan mijn best doen. U kent mijn enorme bereidheid om u allen gelukkig te maken.

Het woord is aan de heer Vendrik, namens de heer Dibi.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Mevrouw de voorzitter. Namens de heer Dibi verzoek ik om een kabinetsreactie van de ministers voor Jeugd en Gezin en van VWS op de constatering van de voorzitter van de Stuurgroep Convenant Overgewicht dat de doelstelling voor 2010 – minder dikke kinderen en volwassenen – niet wordt gehaald als het kabinet de aanpak van overgewicht niet aanscherpt. Ook ontvangen wij graag een reactie op de uitspraak van de voorzitter van de stuurgroep, de heer Rosenmöller, dat het goed zou zijn als ook de minister-president zich actief in het publieke debat hierover zou mengen.

De **voorzitter**: Het stenogram van dit gedeelte van de vergadering zal onder de aandacht worden gebracht van het kabinet.

Het woord is aan de heer Haverkamp.

De heer **Haverkamp** (CDA): Voorzitter. Wij waarderen het altijd zeer dat u ons gelukkig probeert te maken...

De **voorzitter**: Dag in, dag uit.

De heer **Haverkamp** (CDA): ... Wij proberen dat wederzijds te doen.

De **voorzitter**: Dat is een nieuw feit, dus dat onthoud ik!

De heer **Haverkamp** (CDA): Het staat genoteerd, dus u kunt mij daaraan houden.

Wij zouden het liefst een spoeddebat hebben over vliegveld Twente. Wij hebben een brief gevraagd en gerappelleerd via de procedurevergadering. Wij snappen dat het een buitengewoon moeilijk probleem is voor het kabinet. Daarom zullen wij vanmiddag een amendement indienen waarin wordt aangegeven dat er extra geld beschikbaar dient te worden gesteld voor deze zaak. Via u vraag ik de regering, alsnog de door ons gevraagde brief te sturen en dan ook in te gaan op het vanmiddag door ons in te dienen amendement op de begroting voor Verkeer en Waterstaat.

De heer **Ten Broeke** (VVD): Voorzitter. Wij snappen niet waarom de regering zoveel moeite heeft om hier uit te komen. Het lijkt ons heel simpel. Er ligt een Kamerbrede motie. Dat vliegveld moet open, zo snel mogelijk. Dat hebben wij gisteren nog eens aangegeven. Het amendement waarover de heer Haverkamp zojuist sprak, zal mede door ons worden ingediend. Het lijkt mij dat daarmee de knoop is doorgemaakt. Verder wijs ik de

regering erop dat er ook uit de regio nog aanbiedingen zijn om verdere kostenverlagingen door te voeren. Het lijkt mij dat het antwoord nu kan komen. Dat antwoord moet "groen licht" zijn.

De **voorzitter**: Wij zullen het stenogram van dit gedeelte van de vergadering onder de aandacht brengen van het kabinet.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de **voortzetting** van het debat over de **Staat van de Europese Unie (31702)**.

□

Minister **Balkenende**: Voorzitter. Laat ik beginnen met mevrouw Diks namens de regering van harte geluk te wensen met haar maidenspeech. Ik zie niet dat zij aanwezig is, maar ik neem aan dat de boodschap haar zal bereiken via het verslag van deze vergadering. Maar nu ook in levende lijve: mevrouw Diks, van harte gelukkigwens.

Voorzitter. Dank voor de gelegenheid om met u dit debat te kunnen voeren over de hoofdlijnen van het Nederlands Europabeleid. Het is ook goed om de leden van het Europees Parlement hier weer te kunnen begroeten. Het is een waardevolle traditie dat deze gedachtewisseling kan plaatsvinden.

In onzekere tijden wordt het bestuur op de proef gesteld. Mensen kijken naar overheden, nationale maar ook Europese, voor de oplossingen. Europa heeft de afgelopen maanden zijn meerwaarde kunnen bewijzen. Het Franse voorzitterschap heeft op krachtige en doortastende wijze het voortouw genomen in de Europese Unie. Dat geldt zowel voor het interne beleid met als meest sprekende voorbeeld de gezamenlijke aanpak van de financiële crisis alsook voor het externe beleid van de Unie. Ik denk dan vooral aan de situatie in Georgië.

Het komend jaar, 2009, is een jaar van institutionele wisselingen en beslissingen. In juni vinden de verkiezingen plaats voor het Europees Parlement en in het najaar wordt de nieuwe Commissie benoemd. Ondertussen moeten wij een uitweg vinden uit de impasse die is ontstaan door het Ierse nee. Tegelijkertijd is er een aantal belangrijke uitdagingen die maken dat de Unie zich geen stilstand kan permitteren.

Ik zou mij in deze eerste termijn willen concentreren op drie hoofdpunten op onze Europese agenda: in de eerste plaats de financiële crisis, dit mede als toelichting op de Nederlandse inzet voor de informele bijeenkomst van Europese staatshoofden en regeringsleiders van morgen, in de tweede plaats de onderhandelingen over de klimaat- en energieplannen en ten slotte de stand van zaken met betrekking tot het Verdrag van Lissabon. De minister van Buitenlandse Zaken zal daarna ingaan op met name het externe beleid van de Unie. De staatssecretaris voor Europese Zaken zal vervolgens ingaan op de laatste ontwikkelingen in een aantal belangrijke dossiers van de Unie en op de Europacommunicatie. Hij zal ook het punt van het Verdrag van Lissabon nog bespreken, voor zover ik dit niet zelf aan de orde stel.

Deze nazomer werd duidelijk dat de financiële crisis ook buiten de Verenigde Staten financiële bedrijven in

ernstige problemen dreigde te brengen. Na een korte periode waarin individuele lidstaten gedwongen waren snel nationale maatregelen te nemen, werd de Unie het binnen enkele weken eens over een gezamenlijke aanpak: eerst in het gezelschap van de eurogroepen en daarna in de Unie van de 27. Weliswaar bestaan er per land verschillen in details en in het model voor uitvoering, maar de gezamenlijke aanpak bestaat uit drie elementen: garantie van particuliere spaartegoeden, garantstelling voor bancaire leningen en kapitaalinjecties in financiële instellingen die in beginsel gezond zijn, maar door de kredietcrisis in de problemen dreigen te komen. Op Nederlands initiatief is overeenstemming bereikt over de randvoorwaarden voor de nationale ingrepen in de financiële sector. Het gaat dan om zaken als het borgen van het publieke belang, zeggenschap over beloningsstructuren, marktconformiteit, de voorkoming van concurrentievervalsing en dergelijke. De Europese aanpak vond ook elders in de wereld, in de VS en in Azië, navolging. Het is niet het moment om ons op de borst te kloppen, maar wij mogen wel stilstaan bij de meerwaarde van de Europese samenwerking bij het beheersen van deze crisis. Eerst hebben de gemeenschappelijke munt en het voortreffelijke werk van de ECB ervoor gezorgd dat de effecten van de Amerikaanse hypotheekcrisis in Europa aanmerkelijk werden gedempt. Toen duidelijk werd dat gezamenlijk en beslissend moest worden opgetreden, gebeurde dit ook, met een gecoördineerde aanpak, waarbij individuele maatregelen elkaar versterken en het level playing field in stand blijft en waarbij tevens voldoende vrijheid aan lidstaten wordt gegeven om maatwerk toe te passen. Het is onmiskenbaar dat president Sarkozy goed leiderschap heeft getoond in de Europese reactie op de financiële crisis. Het toont ook de waarde van de Europagroep. Doorgaans zal het gaan om bijeenkomsten op het niveau van de ministers van financiën, maar in uitzonderlijke omstandigheden sluit ik ook niet uit dat nog eens een bijeenkomst op het niveau van regeringsleiders is aangewezen. Institutionaliseren van de top van de eurozone is niet aan de orde. Nederland heeft normaal gesproken een voorkeur voor overleg met alle 27 lidstaten. In die samenstelling komen wij morgen in Brussel bijeen.

De heer Ormel heeft gevraagd wat de status is van het stuk van het Frans voorzitterschap voor de top van morgen en voor de G20-bijeenkomst. De bijeenkomst in Washington op 15 november is het begin van een proces. Het betreft dus een eerste uitwisseling, die uiteraard wel rekening houdt met de urgentie die voortvloeit uit de bankencrisis. De inschatting aan Europese kant is dat het niet nuttig is om nu met een dichtgetimmerd EU-standpunt te komen. Dat werkt niet goed in deze fase van de discussie. Vandaar dat is gekozen voor afstemming op hoofdlijnen. Wij zijn het eens over een aantal waarden en uitgangspunten, en over de onderwerpen die in dit proces aan de orde moeten komen. Overigens zijn in de laatste versie van het stuk veel Nederlandse ideeën goed meegenomen.

De heer Ormel heeft gevraagd waarom de internationale pers is geïnformeerd over het standpunt van Nederland, en waarom deze informatie pas daarna naar de Kamer is gekomen. De ideeën in de brief die collega Bos en ik hebben geschreven, zijn met de Kamer gedeeld in de geannoteerde Ecofinraadagenda voor het AO met minister Bos op 30 oktober jongstleden. Pas daarna is